

λιος θ' ὅτι καὶ οἱ μουσικοὶ λόγοι, ὃ ἐστὶ ὁ διὰ τεσσάρων, ὁ διὰ πέντε, ὁ διὰ πασῶν, ἢ ὁ δις διὰ πασῶν (1) πῶς ἂν γένοιτο, (2) μὴ ὄντος ἀριθμοῦ; ὁ μὲν γὰρ διὰ πέντε τὸν ἡμιόλιον λόγον ἔχει, ὁ δὲ διὰ δ' τὸν ἐπίτριτον, ὁ δὲ διὰ πασῶν τὸν διπλάσιον, ὁ δὲ διὰ πασῶν ἅμα καὶ διὰ πέντε τὸν τριπλάσιον, ὁ δὲ δις διὰ πασῶν, ὅστις καὶ τελειότατός ἐστι, τὸν τετραπλάσιον ταῦτα δὲ πάντα ἀριθμῶν ἴδια· ἡμιόλιος μὲν ὁ γ τοῦ β, ὅτι ἔχει ὁ γ τὸν β καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ· ἐπίτριτος δὲ ὁ δ τοῦ γ, ὅτι ἔχει ὁ δ τὸν γ καὶ τὸ τρίτον αὐτοῦ· ὁ δὲ ς τοῦ β τριπλάσιος, διπλάσιος δὲ τοῦ β ὁ δ' καὶ τετραπλάσιος ὁ η. Καλοῦνται δὲ παρὰ τοῖς μουσικοῖς οἱ τοιοῦτοι λόγοι ὁ μὲν ἐπίτριτος διὰ τεσσάρων, ὅτι ἐν τετραχόρδῳ τεσσάρων οὐσῶν χορδῶν αἱ ἄκραι β χορδαὶ πρὸς ἀλλήλας λόγον ἔχουσιν ἐπίτριτον ὅν τὰ δ πρὸς τὰ γ. προστεθείσης δὲ καὶ ἐτέρας χορδῆς, ὡς γίνεσθαι πεντάχορδον, λόγον ἔχουσιν αἱ ἄκραι χορδαὶ τοῦτέστιν ἡ α' πρὸς τὴν ἐν ἡμιόλιον, ὅν τὰ γ πρὸς τὰ β. τῷ δὲ πεντάχορδῳ προστεθὲν τετράχορδον ὅμοιον τῷ προτέρῳ τετραχόρδῳ τὰς δύο ἄκρας χορδὰς ἐν λόγῳ ποιεῖ διπλάσιον ὅν ἔχει ὁ η πρὸς τὸ δ. καλοῦσι δὲ τοῦτον οἱ μουσικοὶ διὰ πασῶν, ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ὄργανον τῆς μουσικῆς ὀκτάχορδον ἦν, προσυπακούεται δὲ τῷ διὰ πασῶν, τῶν χορδῶν δηλονότι. Ὑστερον δὲ προστεθέντος τῷ τοιούτῳ ὀκτάχορδῳ καὶ ἐτέρου τοῦτο (3) ὁμοίου, ὡς γίνεσθαι τὰς τοῦ ὁργάνου πάσας χορδὰς ἢ ἡ γὰρ μέση κοινὴ ἐστὶ καὶ ἀμφοῖν τοῖν τετραχόρδοις, ἐν τῷ μὲν ὀγδόῃ γινομένη, ἐν δὲ τῷ ἐτέρῳ πρώτη, ἐκλήθη παρ' αὐτῶν ὁ λόγος τῶν ἄκρων χορδῶν, τοῦτέστι τῆς α' πρὸς τὴν ιε' δις διὰ πασῶν, τοῦτέστι τετραπλάσιος, ὅν ἔχει ὁ η πρὸς τὸν β. (4) δις δὲ διὰ πασῶν εἴρηται ὅτι ἐκάτερον διὰ πασῶν διπλάσιον συντεθέντα δ' ἐγένοντο δις διὰ πασῶν, ἔχουν δις διπλάσιον, καὶ φανερόν ὅτι καὶ τετραπλάσιον. Ἔστι δὲ ἐν μουσικῇ ὁ λόγος οὗτος ὁ δις διὰ πασῶν, τοῦτέστιν ὁ τετραπλάσιος, τελειότατος, ὅτι μείζονα τοῦτου λόγον ἐν μουσικῇ οὐκ ἐστὶ λαβεῖν· οὐδὲ γὰρ ὡσπερ οἱ ἀριθμοὶ ἐκ' ἀπειρον αὐξοῦνται, οὕτω καὶ οἱ τῶν χορδῶν λόγοι· ἡ γὰρ πολλὴ τίσις ἐν χορδαῖς ῥῆξιν ἐργάζεται· πάλιν δὲ οὐδὲ ἄχρις ἀπείρου μειοῦνται· ἡ γὰρ πολλὴ ἄνεσις εἰς τὸ σιγαῖν τὰς χορδὰς περιέρχεται, καὶ διὰ τοῦτο πάλιν ἡ ἐσχάτη μείωσις μέχρι τοῦ ἐπίτριτου λόγου.

ΑΡΧΑΙΟΙ ΝΑΟΙ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ.

ΥΠΟ

Ε. ΚΡΗΤΙΚΙΔΟΥ.

(Συνέχεια, ὡς φυλ. 166, σελ. 525).

—○○○○—

Α'.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΣΑΜΙΩΝ ΓΝΑΙΩΝ ΔΟΜΕΤΙΩΝ
ΓΝΑΙΟΥ ΥΙΩΝ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΣΥΝΚΑΗΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΥΠΕΡ ΤΕ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙ
ΔΟΣ ΤΗΣ ΤΑΥΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ
ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ.

ΗΡΗ

ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ ΗΡΩΣ ΔΟΥΣ ΠΟΙΕΙ.

Β'.

(αυτοκράτο) ΡΑ.
(συγκλη). ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝΟΣ.
ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΓΑΙΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ
ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΣ ΠΡΟΣ ΠΑΝ
ΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ
ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ

ΗΡΗ

Γ'.

ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ ΘΕΩΝ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΘΕΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ
Αἱ ἐπόμεναι δύο ἐπιγραφαὶ Α, Β, ἀγροθεῖσαι ἐκ
τῶν ἐρειπίων τοῦ Ἡραίου, ἐκτίσθησαν ὑπὸ τὴν
ἐστίαν τῆς κατὰ τὴν Κολώραν ἀποθήκης τοῦ
Γ. Ροδόσου, ἀφ' ἧπου ἀντεγγράφησαν, ἐφ' ὧν
ὤφειλτο ἀναμφισπόρητως ἀγάλματα τῆς Κλαυδίας
καὶ τοῦ Ποπλίου.

Α'.

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΛΑΥΔΙΑΝ ΟΚΤΑΟΥΓΙΑΝ ΤΗΝ ΓΥ
ΝΑΙΚΑ ΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΝΕΡΩΝΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΔΡΟΥΣΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ
Γ(ερ)Μ(αν)ΙΚΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

(ΗΡΗ)Ι

Β'.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΠΟΠΛΙΩΝ ΟΥΓΙΑΜΟΝ Ρ
. ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΑΤΟΝ

ΗΡΗ

(1) Τὸ χειρόγρ. ὁ δις καὶ διὰ πασῶν.

(2) Τὸ χ. γένοιτο.

(3) Τὸ χ. τοῦτου.

(4) Τὸ χ. δ'.

Εἰς στήλην ἐκ μαρμάρου ὑπὸ τὴν αὐλὴν τρά-
πειαν τοῦ ἐν τῷ προσεγγίζοντι εἰς τὸ Ἑραῖον καὶ
ἀνέκοιτι ἤδη εἰς τὴν ἐν Πάτρῳ Μορῇ Μετο-
χίῳ (α) τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ὑπάρχει ἡ
ἐξῆς ἐπιγραφή·

ΑΥΔΟΝΟΦΕΛ
ΛΙΟΝ ΑΤΤΙΚΟΝ
ΥΙΟΝ ΑΤΤΙΚΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΩΠΟΙΟ(υ)
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΘΕΑΣ ΗΡΑΣ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΦΥΛΑΚΟΣ
ΚΡΙΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΟΛΥΜ-
ΠΙΑ ΤΑ ΕΝ ΠΕΙΣΗ(ι)
ΠΑΙΔΩΝ ΣΤΑΔΙΟΝ ΝΕΙ-
ΚΗΣΑΝΤΑ ΤΟΝ ΕΠΩ-
ΝΥΜΟΝ ΕΝ ΤΩ(ι) ΙΕΡΩ(ι της)
Β(α)ΣΙΛΕΙΟΥ ΘΕΑΣ
ΗΡΑΣ ΑΓΩΝΑ ΠΑΙ-
ΔΩΝ ΠΑΛΗΝ ΤΗΝ
ΤΕΙΜΗΝ ΑΝΑΣΤΗ-
ΣΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑ-
ΤΡΟΣ

Ἡ περιέχουσα τὸν ἐξῆς κατάλογον τῶν νεω-
ποιῶν στήλη, ληφθεῖσα ἐκ τοῦ Ἑραίου, φυλάττε-
ται ἐν τῇ πλησίον τούτου ἀποθήκῃ τῆς Μορῆς
τοῦ Σταυροῦ.

ΕΠΙ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΕΤΟΥΣ ΜΑ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΙΣΙΔΩΡΟΣ
ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ
ΦΙΛΩΝ ΧΡΥΣΕΡΜΟΥ.
ΕΤΟΥΣ Μ ΚΑΙ Β
ΕΠΙ ΓΑΙΟΥ
ΣΚΡΙΒΩΝΟΥ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΤΥΧΟΣ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ
ΞΕΝΟΒΡΟΤΟΥ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ
ΜΗΝΟΦΥΛΟΥ ΤΟΥ

(α) Τὸ Μετόχιον τοῦτο, ὁμοῦ μὲ τὸν ναὸν καὶ τὸν πύργον, ἐκτί-
σθη ἀπὸ τὸν Πάτριαν Σαρακίνην ναυπητὴν Ὀθωμανικῆς ναυαρχίδος,
κατὰ τὸ ὅποιον φέρει ἐπὶ τοῦ ἀνωφλίου θυρίδος τοῦ πύργου ὅτις
1577, μετὰ τὴν εἰρήνην συνάκτισιν τῆς κατὰ τὸ 1472 ἐρημωθείσης
ἐπὶ τῶν Γενουσησίων Ἰουστινιανῶν, καὶ κατὰ τὸ 1550 δωρηθείσης
ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Σελῆμ εἰς τὸν ναυάρχον Κιλίτς-Ἀλῆν-Πασάν Σά-
μου. Ὁ Πασὰς οὗτος εὐνοῶν τὸν ναυηγόν του ἐξώρμησε τὰς ἀνηκού-
σας ἔδην εἰς τὸ Μετόχιον τοῦτο γαῖας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΤΗΠΑΤΡΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
ΜΗΤΡΟΒΙΟΥ Φ ΔΕ
ΔΑΜΑΣΩΚΛΗΣ
ΠΟΤΑΔΟΥΣ
ΕΤΟΥΣ ΜΑ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΔΙΟΔΩΡΟΣ
ΠΑΝΚΡΑΤΟΥ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΗΡΩΔΗΣ
ΟΝΗΣΙΩΝΟΣ
ΕΤΟΥΣ Δ.
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΠΡΟΜΗΣΙ . .
ΝΥΜΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΤΟΥΣ Ζ.
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΠΟΣΙΔΕΟΣ
ΣΩΠΑΤΙΟΥ
ΕΤΟΥΣ Γ.
ΤΗΣ ΚΑΙΣΑ-
ΡΟΣ ΝΙΚΗΣ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ
ΙΣΙΔΩΡΟΥ
ΕΤΟΥΣ ΚΘ ΤΗΣ ΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΝΙΚΗΣ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ ΕΥΣΕΒΗΣ
ΧΙΡΟΤΟΝΗΤΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙ-
ΟΣ ΛΕΥΚΙΟΥ ΥΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ ΛΕΥΚΙ-
ΟΣ ΠΑΠΙΟΣ ΔΕ
ΚΜΝΟΥ ΥΙΟΣ
ΕΤΟΥΣ ΙΑ ΤΗΣ
ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΝΙ-
ΚΗΣ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΕΥΣΕΒΗΣ
ΖΗΝΩΝ
Ε Δ ΤΗΣ
ΚΟΛΩΝΙΑΣ
ΝΕΩΠΟΙΗΣ
ΛΕΥΚΙΟΣ
ΠΟΠΛΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΜΑΓΚΕΣΤΡΙΑ.

—ο—

Τὰ ἐπόμενα εὐρεθέντα εἰς τὸ Ἑρκῆον μεταφέρθησαν εἰς τὸν ἐν χώρᾳ δημόσιον οἶκον, τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τοῦ νῦν ἡγεμόνος Κυρίου Ἰω. Γαίκα.

1 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἄνδρα ἡμίγυμνον ὑποδεχόμενον ἄρκτον ἱστάμενον εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας, μ' ἐπιγραφὴν ΜΕΛΗΝ.

2 Ἀνάγλυφον ἔχον γεγλυμμένον ἄνδρα ἱστάμενον τὴν μὲν μίαν τῶν χειρῶν ἔχοντα ὑφουμένην, τὴν δ' ἑτέραν πρὸς τὰ κάτω.

3 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἄνδρα πλαγισμὸν ἐπὶ ἐστρωμένον σκίμποδος· ἀντικρὺ δὲ τούτου κἀθίσταται γυνή, ἥς τὸ πρόσωπον, καθὼς καὶ τὸ τοῦ ἀνδρός, εἰσὶν ἠκρωτηριασμένα.

4 Ἀνάγλυφον σπιθιμῆς ἔχον μῆκος, φέρον παρὰ πλάγιος ἄνδρα καὶ γυναῖκα, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ὁποίων κἀθίσταται κύων ἀνορθούμενος.

5 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἡμίγυμνον γυναῖκα καθήμενὴν ἐπὶ σκίμποδος· αὕτη ἔχει ἐξηπλωμένην τὴν δεξιάν ἐπὶ τοῦ μηροῦ καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν κρατεῖ ὀπίωρυν, ἣν φέρει πρὸς τὸ ἠνωγμένον στόμα· ἀντικρὺ τῆς ἱσταται ἑτέρα γυνή κρατοῦσα κἀνίστρον πλήρες ὀπίωρυν, ὀπισθεν δὲ ταύτης ἐπὶ κορμοῦ δένδρου φαίνεται συρόμενος ὄρις.

6 Τμήμα στήλης ἔχον μῆκος ἑνὸς ποδὸς περίπου μὲ κορυφὴν ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους γλυφὴν.

ΠΟΛΙΟΣ ΠΛΩ
ΤΙΟΣ ΑΥΛΟΥ ΡΟΥ
ΦΟΣ ΠΡΩΣ ΧΡΗΣ
ΤΕ ΧΑΙΡΕ

7 Χεῖρ γυναικεία ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τῶν δακτύλων ἠκρωτηριασμένων ὄντων.

8 Ἀνάγλυφον παριστάνον ἄνδρα ἐξηπλωμένον ἐπὶ σκίμποδος, συγκακωμένα ἔχοντα τὰ γόνατα, καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ στήθους· δύο γυναῖκες κἀθίστανται ἀπέναντί του καὶ τρίτη ὀπισθεν αὐτῶν· ἄνωθεν τοῦ ἀνδρός φαίνεται μία σφαῖρα ἡμικεκρωμένη.

9 Κεφαλὴ γυναικεία ὠκίας γλυφῆς ἔχουσα ἐλικοειδῶς τὴν κόμην ἐστρωμένην καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρριμμένην.

10 Τμήμα κιονοκράνου ἐντέχνως γεγλυμμένου.

11 Ἀνάγλυφον σπιθαμιαῖον παριστάνον ἄνδρα πλαγίως ἐξηπλωμένον καὶ ἐπιστηρίζοντα τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

12 Κεφαλὴ γυναικεία ἠκρωτηριασμένη κατὰ τὴν ῥίνιν, στόμα καὶ γνάθον· ὠκίας γλυφῆς.

13 Ἀνάγλυφον παριστάνον γυναῖκα καθήμενὴν ἐπὶ ἐδωλίου, ἔχουσιν τὴν μὲν ἀριστεράν ἐπὶ τούτου τὴν δὲ δεξιάν ἐπὶ τοῦ ἐπιγαστροῦ· ἄνδρα ῥωμαλέον μὲ ἐνδυμασίαν στρατιωτικὴν κρατοῦντα κἀνίστρον ἀριστερόθεν πλήρες ὀπίωρυν, γυναῖκα προβεβηκυῖαν πλησίον του μεγάλωςωμον παρὰ ταύτη δύο νεανίαι προσβλέποντες πρὸς τὰ τρία πρῶτα ἄτομα.

14 Μάρμαρον ὀγκῶδες (α) παριστάνον λύκον δάκνοντα κεφαλὴν βοός. (Ἔπεται συνέχεια.)

Μετὰ τὰς ἐν Λονδίῳ καὶ Παρίσις δύο μεγάλαις καὶ παγκοσμίους ἐκθέσεις, ἐγένετο πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν τρίτη ἐν Μαγκεστρία, ὠρισμένον χαρακτῆρα καὶ ἰδιάζοντα σκοπὸν ἔχουσα, τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης ὅσα εὐρίσκονται μὲν ἐν ταῖς ἰδιαιτέραις τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ συλλογαῖς, εἰσὶ δὲ ἄγνωστα εἰς τε τὸ κοινὸν καὶ τοὺς περὶ τὰς τέχνας ἀσχολουμένους. Καὶ ἀληθῶς θαυραστοὶ τέχνης, ὡς οἱ Ἀγγλοὶ ὠνόμασαν μίαν ἐπὶ τούτῳ συστηθεῖσαν ἐφημερίδα (The art-treasures examiner), κατετέθησαν ἐν τῷ λαμπροτάτῳ παλατίῳ τῆς ἐκθέσεως. Ἐνταῦθα βλέπεις καὶ βυζαντινὰ καὶ ἰταλικὰ καὶ γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ ἔργα, καὶ ἀγγεῖα καὶ ἀδάμαντας καὶ χρυσότευκτα καὶ ἀργυρότευκτα χειροτεχνήματα, καὶ γλυφὰς ἐπὶ ὀρειχάλκου καὶ κεράμων, καὶ μάλιστα ἐπὶ ἐλεφαντίνων ὀστέων λεπτουργεστάτων, καὶ ὅπλα καὶ πανοπλίας, καὶ τὰ ἀριστουργήματα τῶν μεγάλων ζωγράφων, ἐνὶ λόγῳ πᾶσαν πολύτιμον, οὕτως εἰπεῖν, κληρομίαν τοῦ μεσαιῶνος καὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναγεννήσεως. Ἐνταῦθα δύνασαι νὰ σπουδάσῃς μετ' ἀκριβείας τὰς περιπετείας καὶ τὴν πρόοδον τῆς ζωγραφικῆς ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν μέχρι τοῦ Ῥαφαήλου καὶ τῶν μετ' αὐτὸν ἐγκρίτων τεχνιτῶν, καὶ νὰ θαυμάσῃς τὰς εἰκόνας τοῦ Σιμαβούε, τοῦ Γιόττου, τοῦ Περουγίνου, τοῦ Φρά Βαρθολομαίου, τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου, τοῦ Ἀνδρέου δὲλ Σάρτου καὶ ἄλλων. Μόναί αἱ τοῦ Ῥαφαήλου ἀρκοῦσι νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς διδασκαλίαν τοῦ φιλοτέχνου, τοσούτῳ εἰσὶ πολυάριθμοι. Ἐν γένει δὲ τοσούτῳ πολύτιμος εἶναι ἡ συλλογὴ αὕτη, ὥστε λυπεῖται ὁ θεατὴς ἀναπολῶν ὅτι μετ' ὀλίγον θέλουσι σκορπισθῇ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ θαυραστοὶ ὅπως ἐπανεέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια αὐτῶν μουσεῖα.

Ἡ ἐφημερίς ἦν ὠνομάσθη δημοσιεύει τὰ ἀντίτυπα τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τούτων· δημοσιεύομεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ἐρασιθύντες ἐξ αὐτῆς, μίαν τῶν εἰκόνων τοῦ Ἀλβέρτου Δυρέρου, οὐχὶ ὡς τὴν ὠραιότεραν τῶν ἐπ' αὐτοῦ κατασκευασθεισῶν, ἀλλ' ὡς τὴν παραδοξοτέραν. Ὁ Ἀλβέρτος Δυρέρος, ἐκ Γερμανίας ὁρμώμενος, ἤκμασεν ὡς γνωστὸν περὶ τὰ τέλη τῆς 15' καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς 16' ἑκατονταετηρίδος, μεταλθὼν εἰδοκίμως τὴν τε γλυπτικὴν καὶ τὴν ζωγραφικὴν. Τούτου ὁμολογία κατεχωρίσθη ἐν τῷ 88 φυλλαδίῳ τῆς Πανδώρας (τόμ. 4).

Ἡ παράδοξος αὕτη εἰκὼν παριστάνει ἀλληγορικῶς τὴν μελαγχολίαν περιστοιχισμένην πανταχόθεν ὑπὸ μυρίων καὶ ποικίλων ἀντικειμένων. Τί σημαίνουν οἱ παρ' αὐτὴν κοιμώμενος κύων, καὶ ἡ τρυπάνη, καὶ ἡ κλίμαξ, καὶ ὁ κώδων, καὶ οἱ ἀριθμοί, καὶ ἡ κλειψύδρα, καὶ ὁ ἀνὰ χεῖρας αὐτῆς διαβήτης, καὶ αἱ ἀπὸ τῆς ζώνης ἀνηρτημέναι κλειδὲς καὶ

(α) Ἐν ὁμοίῳ εἶναι ἐκτισμένον εἰς μίαν τῶν πλησίον τοῦ Ἑρκίου ἀποθηκῶν τῶν Παγνιδίων.